

Δημοτικό Σχολείο Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης Αλσούπολης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Την προηγούμενη χρονιά και στα πλαίσια της πρωτοφανούς σε παιδαγωγική έμπνευση απόφασης του Υπουργείου για συμπτώξεις, συγχωνεύσεις και καταργήσεις σχολικών μονάδων, διέρρευσε από μερίδα του τύπου και από διαδρόμους του υπουργείου η πληροφορία ότι το σχολείο μας μαζί με τα υπόλοιπα Διαπολιτισμικά σχολεία οδηγείται σε κατάργηση. Μετά από χλιαρές αντιδράσεις μας διαβεβαίωσαν ότι το σχολείο μας όχι μόνο θα παραμείνει αλλά και θα ενταχθεί στις περίφημες Ζώνες Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας.

Στην απόφαση της **14/10/2011** με την οποία τα διαπολιτισμικά σχολεία εντάσσονται στις Ζ.Ε.Π. αναγράφεται περήφανα πως λήφθηκαν υπ' όψιν των υπευθύνων άρθρα νόμων, προεδρικά διατάγματα και Διεθνείς Συμβάσεις που αφορούν στη Διαπολιτισμική Εκπαίδευση, τα Δικαιώματα του Παιδιού, τις αρχές ίσης μεταχείρισης ανεξαρτήτως φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκευτικών ή άλλων πεποιθήσεων κλπ.

Κι όμως τέσσερις μόλις μήνες μετά και χωρίς πιο πριν να έχει αμφισβητηθεί ποτέ η χρησιμότητα και ο τρόπος λειτουργίας των σχολείων μας, όλα τα παραπάνω έγιναν καπνός. Η νέα, ενισχυμένη, μνημονιακή αντίληψη των πραγμάτων επιβάλλει για άλλη μια φορά την κυβερνητική λογική του **«θυσιάζω πολλά για να κερδίσω ελάχιστα»** και τα Διαπολιτισμικά Σχολεία απαιτείται να εξαφανιστούν καθώς αποτελούν **τεράστιο έξοδο**. Το Υπουργείο Παιδείας συνεχίζει να ισχυρίζεται ότι δίνει **προτεραιότητα στο μαθητή** την ίδια στιγμή που πανηγυρικά δηλώνει ότι ο μαθητής **κοστίζει** και προχωρεί στην στέρηση βασικών του δικαιωμάτων και επιλογών στην εκπαίδευση, καταργώντας θεσμούς που λειτουργούν ενισχυτικά και βοηθητικά στο μαθητικό πληθυσμό.

Επιπλέον πεφωτισμένοι αρμόδιοι κατέληξαν με τηλεπαθητική και «εξ αποστάσεως» παρατήρηση ότι τα σχολεία μας αποτελούν **«γκέτο»** κάτι που εξαφανίζει ασφαλώς τις όποιες αντιστάσεις δημιουργούσε η από καιρό εφησυχασμένη συνείδηση τους στο κλείσιμο των σχολείων μας. Ας δημοσιευθούν κι ας κοινοποιηθούν τα πορίσματα των **ερευνών** εκείνων που μαρτυρούν στους επιστημονικούς υπεύθυνους του υπουργείου και μόνο σ' αυτούς την αναγκαιότητα κατάργησης των σχολείων μας. Μέχρι τώρα ούτε σε διάλογο μαζί μας έχει προβεί το Υπουργείο, ούτε εκπόνησε ή δημοσιοποίησε αξιολόγηση του έργου μας. Είναι, κατά τη γνώμη μας, η διασπορά των πρόσφατων ψευδών κάτι πολύ πιο ύποπτο από τη συνήθη τους μολυσματική άγνοια.

Σε όλα αυτά η απάντηση μας είναι ξεκάθαρη: Στα σχολεία της φωτοτυπίας και του CD όπου χιλιάδες ευρώ σπαταλούνται για να καλύψουν τις απίστευτες υπουργικές τους γκάφες, όπου βρίσκονται χρήματα για διαδραστικούς πίνακες, που προέκυψαν ξαφνικά ως μοναδική επείγουσα ανάγκη της Ελληνικής Εκπαίδευσης, η ύπαρξη των σχολείων μας δεν είναι πολυτέλεια. **Εξυπηρετεί πάγια και διαρκή εκπαιδευτική, ανθρωπιστική και κοινωνική ανάγκη**. Χρήματα για την υποστήριξη τέτοιου τύπου σχολείων μπορούν να βρεθούν, όπως βρίσκονται τώρα για την μεταφορά των μαθητών, από ευρωπαϊκά προγράμματα για την εκπαίδευση των μεταναστών και δεν επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό.

Κι αν τα σχολεία όπου παιδιά από την **Ελλάδα** και από **ολόκληρο** τον υπόλοιπο **κόσμο** μπορεί να ζουν, να παίζουν και να μετέχουν της ελληνικής εκπαίδευσης αρμονικά, βιώνοντας καθημερινά την αξία του διαφορετικού είναι γκέτο, τότε ας κλείσουν. Ας επιστρέψουν τα παιδιά στο κέντρο της πόλης που ζούμε, εκεί που γκέτο δεν υπάρχουν. Αλήθεια, γιατί οι γονείς είναι τόσο πρόθυμοι να στείλουν τα παιδιά τους σε ένα σχολείο γκέτο; γιατί οι συνάδελφοι να θέλουν να δουλεύουν σ' αυτό; Τα διαπολιτισμικά σχολεία στη δική μας αντίληψη των πραγμάτων είναι από τις ελάχιστες λύσεις στο μεταναστευτικό, που αφέθηκε να εξελιχθεί σε **μείζον κοινωνικό πρόβλημα**.

Το Δημοτικό Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης της Αλσούπολης που ιδρύθηκε ως σχολείο Αποδήμων Ελληνοπαίδων με το Π.Δ. 435, ΦΕΚ 154/10/10/84 έχει υποδεχθεί μαθητές των οποίων η προέλευση έχει υπάρξει σε φωτογραφική αναλογία με τα μεταναστευτικά ρεύματα που έχει δεχθεί η χώρα αυτά τα 27 χρόνια. Σήμερα φοιτούν σ' αυτό πάνω από 130 μαθητές από 25 διαφορετικές εθνικότητες. Στο σχολείο μας εκπαιδευτικοί με **ειδική κατάρτιση** σε θέματα διαπολιτισμικής εκπαίδευσης, με λιγότερη, περισσότερη ή **τεράστια εμπειρία** με μαθητές που δεν μιλούν τα ελληνικά ως μητρική γλώσσα και με ξεχωριστή ευαισθησία και διάθεση, παλεύουν καθημερινά ενάντια στον **κοινωνικό και εκπαιδευτικό αποκλεισμό** των μαθητών μας.

Τα παιδιά που φοιτούν στο σχολείο μας καλύπτουν όλα τα επίπεδα ελληνομάθειας. Από τα παιδιά με τουλάχιστον έναν Έλληνα γονέα μέχρι εκείνα που έχουν μόλις λίγους μήνες ή μέρες στη χώρα μας και πραγματικά **δεν γνωρίζουν ούτε μία λέξη στα ελληνικά**, βρίσκουν στο σχολείο μας στήριξη και εκπαίδευση που ανταποκρίνεται στις ανάγκες τους.

Βρίσκουν **στήριξη** σε ένα περιβάλλον με βασικό χαρακτηριστικό την αποδοχή και την ελεύθερη – πολύχρωμη έκφραση όπου γρήγορα αισθάνονται ασφαλή και μέρη ισότιμα, **ίσα και μαζί διαφορετικά**, ενός συνόλου. Στήριξη και αποδοχή που συχνά συγκρούεται με τη στάση και την αντίδραση της οργανωμένης πολιτείας απέναντι τους όπου αλλού τη συναντούν. Για εμάς, τους μάχιμους εκπαιδευτικούς, η ζωή του σχολείου δεν είναι αποσπασματική ελεημοσύνη στους κοινωνικούς παρίες αλλά η βάση και η αρχή της μελλοντικής **κοινωνικής ένταξης** αυτών των παιδιών. Το προαύλιο μας δεν είναι για τα παιδιά αντιβίωση στη βία που εισπράττουν από το σύγχρονο πρόσωπο της πόλης, που βασιλεύουν η ανεργία και η εξαθλίωση και αστυνομεύει η ακροδεξιά. Είναι θεμέλιο και βίωμα κοινής ζωής και **συνύπαρξης** και πρώτη (και ευελπιστούμε όχι μοναδική) απόδειξη ότι στη χώρα που βρέθηκαν από τύχη, από την πείνα ή τον πόλεμο υπάρχει γι' αυτά χώρος, αποδοχή και **μέλλον**.

Στα διαπολιτισμικά σχολεία τα παιδιά βρίσκουν **εκπαίδευση** ειδική και από ειδικευμένο προσωπικό που θα ήταν απίθανο να τους προσφερθεί σε μη ειδικού τύπου σχολείο. Στην πορεία της φοίτησής τους όλοι μας οι μαθητές ανάλογα με το επίπεδο στο οποίο κατακτούν τη γλώσσα οδηγούνται στο «σχολείο της γειτονιάς» τους ή προετοιμάζονται να ενταχθούν σ' αυτό στην επόμενη εκπαιδευτική βαθμίδα χωρίς όμως **επικοινωνιακό μειονέκτημα** και μειωμένες πιθανότητες προόδου και επιτυχίας.

Στο **υποβαθμισμένο κέντρο** απ' όπου έρχονται οι περισσότεροι μαθητές μας, στα σχολεία **δίχως τάξεις υποδοχής**, στα τμήματα με τους **25 μαθητές** και το πιεστικό **Αναλυτικό Πρόγραμμα**, ποιος άραγε πιστεύει ότι ένας αλλόγλωσσος μαθητής δεν συγκεντρώνει πολλές πιθανότητες να καταλήξει «ο ξένος του τελευταίου θρανίου» αποκλεισμένος ουσιαστικά από τώρα και για πάντα από την εκπαιδευτική διαδικασία; Ποιος μπορεί ελαφρά τη καρδιά να αναλάβει την ευθύνη για ό,τι άλλο ο αποκλεισμός αυτός επιφέρει;

Πέρα από τη συνεχιζόμενη απαξίωση του ρόλου του δασκάλου και τη μισθολογική του εξαθλίωση, η στάση της επίσημης πολιτείας απέναντι στην ποιότητα της παρεχόμενης στο σχολείο μας εκπαίδευσης είναι για χρόνια αυτή της συνεχιζόμενης **αδιαφορίας**. Μια αδιαφορία που αποδεικνύεται εύκολα αν αναλογιστεί κανείς ότι το κτίριο που στεγάζει το σχολείο μας μικρή σχέση έχει με σχολείο και ότι τα τελευταία χρονιά στάθηκε **αδύνατο να προμηθευτούμε** έστω κι ένα από τα **ειδικά βιβλία** που υπάρχουν για τη διαπολιτισμική εκπαίδευση, βιβλία για τα οποία κατά καιρούς έχουμε ενημερωθεί και επιμορφωθεί.

Σε απόλυτη αντίθεση βρίσκεται η σχολική μας πραγματικότητα. Στο σχολείο μας **παράγεται** κάθε χρόνο **υλικό** προσαρμοσμένο στις σύγχρονες παιδαγωγικές αντιλήψεις για τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και οργανώνονται δραστηριότητες που θα μεγιστοποιήσουν την προσφορά στους μαθητές μας σε όλα τα επίπεδα. Σ' αυτό το πλαίσιο συμμετέχουμε σε **δράσεις** από Πανεπιστημιακά Τμήματα, συνδεόμαστε με σχολεία εντός και εκτός Ελλάδας και ανοιγόμαστε στην **τοπική κοινωνία**.

Αναγνωρίζοντας την προσπάθεια μας ο **σύλλογος γονέων** εμπιστεύεται και υποστηρίζει το σχολείο σε κάθε περίπτωση και φυσικά πολύ περισσότερο κάθε φορά που απειλείται η ύπαρξη του. Το ίδιο και ο **Δήμος Νέας Ιωνίας** όπου βρίσκεται το σχολείο μας συνδράμει, υποστηρίζει και βοηθά, πιστός στην προσφυγική του ιστορία και αντίθετος στην κατάργησή μας.

Ως **Σύλλογος Διδασκόντων** του 12θέσιου Δημοτικού Σχολείου Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης Αλσούπολης με βαθιά πίστη ότι η εκπαίδευση πέρα από οικονομικό βάρος και ασήκωτη ευθύνη στα χέρια της εξουσίας είναι **η μοναδική μελλοντική πράξη που πραγματώνεται στο παρόν**

ΖΗΤΑΜΕ :

**ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΘΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΘΕΙ Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΩΝ
ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ**

ΝΑ ΔΙΕΥΡΥΝΘΕΙ Ο ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥΣ

ΝΑ ΠΑΨΕΙ Η ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

**ΤΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ
ΚΑΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ**

**Ο Σύλλογος Διδασκόντων
του 12θέσιου Δημοτικού Σχολείου
Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης Αλσούπολης**